Alvehetta

Våre rutiner for å følge opp enkeltbarn

Når vi ser et barn som har det ekstra vanskelig og har en adferd som vekker bekymring, settes ulike rutiner i gang. For vi vet at tidlig innsats er helt avgjørende for barns utvikling.

1. Observasjon: Hva ser vi? Hvor lenge har vi sett dette? Kan noe ha skjedd i miljøet rundt barnet (hjemme, i barnehagen, i familien, miljøet der de barnet bor ol)? Vi undrer oss over det som kan ligge bak, og noterer ned for å samle trådene. Det vi kan se etter er for eksempel humør, trøtthet, matinntak, energi, sosialt engasjement, lekenhet, konfliktnivå, fysisk utagering, kraftige følelsesuttrykk eller mangel av, smerter?

2. Vi deler våre observasjoner og bekymringer med foresatte. Det gjør vi kjapt for å kunne få info de sitter med, og om de opplever dette også hjemme. Sammen ser vi på ulike løsninger og tiltak vi setter i gang. Enten tiltak som vi skal utføre hos oss og hjemme, og noen ganger kan det være behov for å få samtykke til å dele våre bekymringer med helsestasjonen eller PPT. Det kan også være lurt å utelukke medisinske årsaker, og barnet må da til fastlegen sin for undersøkelse.

3. Vi bruker undringsnotat fra BTI- modellen (bedre tverrfaglig innsats). Dette kan dere leser mer om på hjemmesiden til Koordinering og oppfølging - Arendal kommune

4. Behov for hjelp fra eksterne instanser som PPT, Habu eller Abup? Da må vi lage en pedagogisk rapport, og utføre kartlegginger som TRAS og ALLE MED, som legges ved søknad. Vi henviser til PPT, men det er fastlege eller lege på helsestasjonen som hjelper med søknad til Habu og Abup.

5. Instanser kommer da og utfører observasjoner, samtaler i barnehagen, og med foreldrene. Det vil bli laget en sakkyndig vurdering med hva de ser barnets behov vil være. Og jobben med å utføre arbeidet starter.

6. Det vil være flere møter som skal gjennomføres i oppfølgingssarbeid, og denne prosessen er krevende for foreldre å stå i, og vi gjør alltid vårt beste for at de skal oppleve seg ivaretatt og inkludert. Vi er laget rundt barnet, og alle vil barnets beste.

7. Har barnet behov for ekstra støtte og hjelp i hverdagen utover det ordinære barnehagetilbudet og spesialpedagogisk hjelp, har man mulighet til å søke om ekstraressurs for barn med nedsatt funksjonsevne jfr § 37. Dette en søknad foreldre må hjelpe og sende inn for oss, digitalt. Dokumentasjon fra for eksempel lege og spesialister, Abup, Habu ol er viktig. Ved avslag eller for lav ressursprosent, er det lurt å klage, og evt klage videre til Statsforvalteren dersom man virkelig vet at barnet må ha dette i boks for å sikre deres behov. Dette har vi lang erfaring med, og vet at det viktigste i slike saker er at vi står sammen.

Barn som har et annet utviklingsforløp enn andre, trenger å bli møtt på deres behov. Vi har alle en viktig rolle i å ivareta disse barna, sikre at de inkluderes, og at de ikke blir offer for andres negative snakk eller ekskludering. Barns psykiske helse er alles ansvar, og alle barn ønsker å bli likt for den de

er. Ingen gjør dumme ting med vilje, det bare viser et barn som har det kjempevanskelig og trenger vår hjelp.

Dette kan føre til:

At barnehagens allmennspedagogiske tilbud skal være nok til å hjelpe barnet. Tiltaksplan på lavt nivå settes i gang. Og innholder også oppgaver som skal gjøres i hjemmet.

Spesialpedagogiske timer gjennomført i barnehagen. Tiltaksplan som inkluderer det spesialpedagogiske og allmennpedagogiske lages og utføres.

Ekstra ressurs, knyttet til oppfølging og veiledning av enkeltbarn i barnehagens hverdag kan bli satt inn dersom søknad om §37 blir innvilget av Spesialpedagogisk fagteam.

Greit å vite:

Barnehagen setter alltid i gang tiltak som utføres i hverdagens situasjoner på gruppe og individ nivå. Det kan være veiledning av regulering av følelser, impulskontroll, sosial kompetanse, lekekompetanse, språkstimulering, motorisk og fysiske øvelser, selvstendighetstrening for å nevne noe. De ansatte er godt opplært i emosjonsveiledning, og er varme, tålmodige, bestemte og tydelige. Barna hos oss øver på alt de ikke kan enda, og trenger at vi undrer oss over dette og hjelper med gode verktøy og strategier som etter mye trening kan bli barnets nye måte å handle på. Vi må alltid hjelpe og støtte på en respektfull, kjærlig og omsorgsfull måte, og forstå at følelsesuttrykk er ikke noe barna kan forklare hvorfor er som de er. Det vet de ofte ikke, og er det de trenger at vi hjelper dem med.

Barnegruppen organiserer slik at barnets behov blir best mulig ivaretatt innenfor våre rammer og gruppens øvrige behov innenfor det ordinære barnehagetilbudet, som er et gruppetilbud. Målet er at barnet skal kunne delta i gruppen mest mulig på samme premisser som resten, men med noen justeringer. Det er det som er forskjellen mellom hjem og barnehage, i barnehagen vil barn være nødt til å øve på å være i et felleskap på en helt annen måte og ikke ha muligheten på samme vis til å være mye alene. Dette er det viktig å snakke om.

Barna lærer at vi er ikke er like og at det er positivt. Vi ønsker å lære dem å respektere, vise toleranse, hjelpe, tilgi og være rause med hverandre. Og til dette trenger vi alle foreldres hjelp. Vit at barn som viser en atferd som utfordrer, ikke har det lett. Og det er ikke et valg de selv har tatt, eller kan løse på egenhånd. De trenger støtte og veiledning. De trenger venner. Så vær så snill og gi de barna dere ser har det litt tøft, en sjanse til å bli likt av ditt barn. For det alles ansvar. Det vi sier, viser og antyder til våre egne barn, er slik de oppfatter og handler selv. Vi er rollemodeller. Tenk hvis det var ditt barn….

Vi har taushetsplikt og kan ikke si noe om andres barn til deg uten deres samtykke. Vi kan kun si hvordan vi kan hjelpe ditt barn. Men stol på at vi ser og at vi handler. Men det vil ikke dere nødvendigvis se i de korte periodene dere er innom.

Så jeg håper at dette infoskrivet har gitt en økt forståelse for hvordan vi jobber med enkeltbarn som trenger oss litt ekstra.

Siri.